

Arrest

nr.264 993 van 7 december 2021
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 juli 2021.

Gelet op de beschikking van 24 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat M. KALIN die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij zich voor haar verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven baseert als degene die door haar echtgenoot, de heer B. M., worden aangevoerd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift en ter terechtzitting niet betwist.

Inzake de verzoekende partij haar echtgenoot, de heer B. M., wordt bij arrest nr. X van 7 december 2021 als volgt gemotiveerd:

“(…)

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op voormelde beschikking, benadrukt de advocaat van de verzoekende partij dat de verzoekende partij en haar echtgenote deel uitmaken van een minderheidsgroep, de Ashkali. Ze worden gediscrimineerd en voelen zich onveilig. Het gevaar is nog steeds actueel en objectiveerbaar. Er werden wel degelijk nieuwe elementen bijgebracht, zo wordt gesteld.

Waar ter terechtzitting wordt aangehaald dat de verzoekende partij en haar echtgenote deel uitmaken van een minderheidsgroep, de Ashkali, dat zij gediscrimineerd worden en zich onveilig voelen, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vast dat in wezen slechts eerder aangebrachte argumentatie wordt herhaald en herneemt de Raad dan ook volgende gronden van voormelde beschikking:

“Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift te behoren tot een minderheidsgroep in Kosovo, de Ashkali, en hij zet uiteen dat deze bevolkingsgroep tot op heden nog gediscrimineerd wordt, waarbij hij naar algemene informatie verwijst. Verzoeker stelt dat hij in zijn afgelegde verklaringen doelt op de algemene levensomstandigheden voor de Ashkali's in Kosovo en dat hij dit ondersteunde door de gebeurtenissen waarvan hij en zijn familie het slachtoffer werden. Uit deze diverse gebeurtenissen volgt naar zijn mening onmiskenbaar dat hij en zijn familie in Kosovo te allen tijde het slachtoffer kunnen worden van mishandelingen, belaging en fysiek geweld omwille van hun afkomst. Verzoeker citeert vervolgens uit de beslissing van 31 januari 2020 en betoogt dat uit deze vaststellingen van het Commissariaat-generaal alleen maar kan afgeleid worden dat de situatie voor de RAE in Kosovo weliswaar verbeterde doch geenszins dat er zich totaal geen onveiligheidssituaties meer voordoen, noch dat de RAE niet meer het slachtoffer zouden kunnen worden van interetnisch geweld. Hij stelt dat hij en zijn familie heel wat hebben meegemaakt en nog steeds het slachtoffer kunnen worden van interetnisch geweld.

Verzoeker uit vervolgens kritiek op de bestreden beslissing stellende dat hij opnieuw gewezen heeft op de algemene veiligheidssituatie voor de RAE in Kosovo en meent dat de verklaringen, die hij aflegde over zijn persoonlijke situatie in dit opzicht en in het licht van deze algemene onveiligheidssituatie dienen te worden beoordeeld. Hij meent dat uit de bestreden beslissing niet kan afgeleid worden of zijn verklaringen werden getoetst aan de huidige veiligheidssituatie in Kosovo in het licht van de subsidiaire bescherming. Hij besluit dat in Kosovo interetnisch geweld ten aanzien van de RAE niet uitgesloten kan worden en dat er bijgevolg nog steeds een onveiligheidssituatie voor deze bevolkingsgroep bestaat die te allen tijde het slachtoffer kan worden van willekeurige discriminatie.

De Raad beklemtoont dat in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker door het Commissariaat-generaal werd vastgesteld dat betreffende de verklaarde problemen van verzoeker en zijn familie met medeburgers, die volgens hen te wijten zijn aan hun origine, uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het algemeen geen veiligheidsproblemen zijn voor Roma, Ashkali en Egyptenaren (RAE) in Kosovo en dat hoe dan ook niet aannemelijk werd gemaakt dat verzoeker en zijn familie voor de door hen aangehaalde problemen met medeburgers geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de in Kosovo aanwezige beschermingsmodaliteiten. Gelet op het feit dat het beroep tegen deze beslissing van de commissaris-generaal in het kader van verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd. Verzoeker kan onderhavig beroep niet aanwenden als vorm van beroep tegen de beoordeling in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming die definitief geworden is. Waar verzoeker eerder aangehaalde elementen herhaalt en hierop verder borduurt, wijzigt dit hier niets aan en zijn deze niet van aard afbreuk te doen aan de gedane vaststellingen. Door het uiten van algemene kritiek en beschouwingen in zijn verzoekschrift, zoals dat niet zou zijn getoetst aan de huidige veiligheidssituatie in Kosovo in het licht van de subsidiaire bescherming, en dat in Kosovo interetnisch geweld ten aanzien van de RAE niet uitgesloten kan worden en er bijgevolg nog steeds een onveiligheidssituatie voor deze bevolkingsgroep bestaat die te allen tijde het slachtoffer kunnen worden van willekeurige discriminatie, tracht verzoeker zich zonder enige concretisering te verschuilen achter een gebrek aan onderzoek van de huidige toestand. Verzoeker toont hiermee echter niet aan dat de reeds gemaakte beoordeling niet langer actueel of correct zou zijn en hij slaagt er niet in de vaststaande beoordeling om te buigen. Verzoeker maakt hiermee immers nog steeds niet in concreto aannemelijk dat het hem en zijn familieleden in Kosovo aan nationale bescherming ontbreekt. De Raad wijst er in dit kader op dat het de taak van verzoeker is om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het Commissariaat-generaal heeft hierbij een samenwerkingsplicht, in die zin dat het de door verzoeker aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst of land van gewoonlijk verblijf. Het weze hierbij benadrukt dat de bestreden beslissing

genomen wordt in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarbij de commissaris-generaal bij voorrang onderzoekt of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. De commissaris-generaal komt tot de vaststelling dat verzoeker er niet in slaagt dergelijke elementen aan te brengen. Algemene beweringen buiten beschouwing gelaten, toont verzoeker het tegendeel niet aan.

De Raad besluit dat verzoeker slechts een algemeen herhalend betoog voert en in wezen slechts aangeeft een andere mening te zijn toegedaan waarbij hij zowel de reeds vaststaande beoordeling als de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing uit het oog verliest, hetgeen niet volstaat om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Verzoeker slaagt er niet in nieuwe elementen aan te voeren in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.” (eigen onderlijning).

Uit het voorgaande blijkt dat, in tegenstelling tot hetgeen ter terechtzitting wordt voorgehouden, wel degelijk een onderzoek werd gevoerd naar de, wat door de verzoekende partij wordt benoemd als, nieuw bijgebrachte elementen, doch dat deze niet werden aanvaard. Het niet aanvaarden van elementen impliceert geen gebrek aan onderzoek en tevens werden de redenen die leidden tot dit besluit afdoende uiteengezet. Door te herhalen en slechts algemene opmerkingen te formuleren, zoals dat het gevaar nog steeds actueel en objectiveerbaar is, zonder dat zij echter concreet ingaat op hetgeen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming concreet wordt vastgesteld, slaagt de verzoekende partij er niet in afbreuk te doen aan de in voormelde beschikking opgenomen gronden en de in de bestreden beslissing geformuleerde motieven. De verzoekende partij brengt bijgevolg geen valabele en concrete opmerkingen aan betreffende de in voormelde beschikking opgenomen grond, laat staan dat zij valabele elementen of argumenten bijbrengt die hetgeen eerder in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking in concreto wordt vastgesteld in een ander daglicht vermogen te plaatsen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

Bijgevolg brengt de verzoekende partij evenmin elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET

